

teatral

Quando los hijos de Eva no son los hijos de Adán

L'escenificació al Teatre «El Jardí» de l'obra de Jacinto Benavente «Cuando los hijos de Eva no son los hijos de Adán» ens ha defraudat. Esperàvem veure una obra d'alçada, valenta, d'avantguarda, i ens trobem amb un drama mediocre, sense valor psicològic.

Benavente, amb aquesta obra, dona entreveure que no és el dramaturg d'abans, va deixant d'ésser el Príncep del Teatre castellà (com li deien a Madrid). Segurament que ja no li veurem escriure cap més obra de l'envergadura de «La Malquerida», «Los intereses creados» i d'altres, que per la seva vàlua figuren a la davantera del Teatre espanyol.

«Cuando los hijos de Eva no son los hijos de Adán» té solament algunes escenes que interessin, que atrauen l'atenció de l'espectador; en conjunt però, no acabà de convèncer.

L'interpretació dolenta. Ens extraña que artistes de tant mèrit com la Torres i en Marló, vagin secundats per elements de tan poca talla teatral. Segurament que l'obra hauria guanyat bastant, si l'interpretació hagués estat més acurada.

El huevo de Colón

No es concep com aquesta obra s'hagi representat més de cent vegades a Madrid i a Barcelona. Bé és cert que hi ha públic per a tota classe d'espectacles, però és que ço que vàrem veure dijous passat al nostre Teatre Municipal, no té res de revista, ni de vodevil refinat; es pot qualificar millor de «bufonada», puix a més de tenir el llibre i la música dolents (particularment la partitura que és xavacana i que no té res d'inspirada) l'interpretació tenia força a desitjar, sobretot la part de coristes, que a més de representar malament, totes elles eren d'edat... no massa joves.

Aquesta classe d'obres (si com a obra pot esmentar-se), distreuen únicament pels abundants xistos que tenen i es comprèn que agradin tant a públics com el de Madrid, puix a més d'ésser d'ambient madrileny, els acudits estan apropiats a la pronun-

ciació d'ells i això fa que donguin importància a revistes que, representades ací, en tenir com tenen un assumpte molt migrat, ens resulten obres sense substància, i pocasoltes.

ROMEA

S'anuncia per a molt prompte una nova «tournée» de l'admirable companyia Vila-Daví, que vindrà a representar l'obra del nostre Francesc Preses «Angèlica Grelot o la estrella de moda», de la qual obra en tenim molt bones impressions.

Anhelem poder veure aquest drama del nostre compatriota, així com d'aplaudir altra volta el conjunt de bons actors que integren l'elenc dels preuats artistes Vila-Daví.

* * *

Avui i demà en el Teatre «El Jardí» actuarà la companyia dramàtica de de la Margarita Xirgu, representant una obra del poeta Marquina, i una altra de Benavente.

Pels aimants de «Talia» augurem dues bones nits.

Productes vegetarians EL SIGLO Avinguda de la República, 17

quan s'acabarà?

Tots recordem que l'Ajuntament laic (?) de la nostra ciutat, va acordar, en sessió pública, prendre determinades mesures contra els abusos de la clerecia local.

També hem de recordar que per coaccions particulars, que són del domini de tothom, aquestes *higièniques* disposicions no varen portar-se a la pràctica, tot i havent estat publicades en l'òrgan de la majoria municipal amb els honors que el cas requeria.

Ara bé, d'ençà que va remenar-se aquest assumpte, l'estat major clerical sembla que ha donat ordres severes per ampliar desmesuradament l'exhibicionisme dels seus dogmes.

A l'església gran sempre hi ha a punt uns quants desvagats, que representen meravellosament el xiroi paper de comparsa.

I teniu que amb una consuetud mal vista, pels carrers de Figueres es passejen unes dotzenes d'adeptes al ventilador, acompanyant un senyor que porta un descomunal paraiga

de pagès, mentre dos altres senyors entonen amb tota la força dels seus pulmons, barrejant-hi un seguit de pinyols envejables, uns cants de setmana santa que resulten bel·licosos pels lliurepensadors. I aquesta moixiganga *callejera* acostumen portar-la a terme a primera hora de la nit, passant pels llocs més cèntrics de la ciutat.

No sabem si l'Alcalde pot capir l'abast d'aquesta desfermada virulència catòlica. Ens decanem a creure que no ho capeix, puix d'altra manera ho privaria totalment.

Cal adonar-se que tot això sembla preparat perquè algun dia, potser no llunyà, hi hagi una topada sagnant.

En molts pobles del nostre país, les autoritats han prohibit radicalment totes les manifestacions caver-nícoles, i nosaltres hem de lamentar que ací hagi de fer-se una excepció. Primerament perquè desplauen a la majoria dels ciutadans, i després per tractar-se d'una qüestió que deuria solucionar-se harmoniosament, encara que amb energia, i es porta per camins equívocs, on no quedarà altre remei que arreglar-ho amb mitjans contundents, que agreujaran el conflicte.

Preguem als encarregats de l'ordre que s'adonin d'aquest greu problema, i que hi posin fi immediatament.

Si no ho fan... allà ells amb les conseqüències.

Pintures i pinzells EL SIGLO Avinguda de la República, 17

massa «hidalgo» i «valiente»

Tot un senyor (?) que respon—segons diu ell—als noms de Joan Pujol és el director del diari madrileny, de marca anticatalana, *Informaciones*, protegit pel gran contrabandista Marc.

Aquest Joan Pujol ha «convidat» a acceptar un duel al senyor Ventura Gassol, i per tal de poder-lo celebrar amb més llibertat li demanà es traslladi a Portugal o a França, és a dir, a una terra neutral per a portar a felicitat el «desafio».

Després de la canallada de què va ésser víctima Gassol, encara hi ha qui té la barra de fer-li semblant convit.

Nosaltres creiem que el Joan Pujol estaria més bé, a Villa Cisneros, dalt d'una palmera ben alta, i sense tocar de peus a terra.